

La Tramontana e l Sólo

I tarocàvene, un ghjórnno, la Tramontana e l Sólo: una a diséve d èser pù fòrta de cl altro, quando i an visto un furèsto, ch'i veniva avanti arvoltolà nt la mantèla. I dò litiganti, alóra, i s én misi d acòrdio che i sarése stà pù fòrto chi fuse stà bón a far cavàr al furèsto la mantèla d'en còlo.

La Tramontana à ncuminzà a bufàr fòrta fòrta, ma pù a bufave pù l furèsto s arvoltolave nt la mantèla, tanto che ala fin il^l pòvro Vénto i à dovù lasàr pèrdere. Il Sólo, alóra, sbugò nt el^l célo, e da lì a pògo il furèsto, ch'i sentive caldo, i se cavò la mantèla. La Tramontana alóra à dovù arconósere che l Sólo i ér pù fòrto de lé.

A t è piàsù la storièla? A l'ardisiàn n'atra vòta?

Nota 1 - le ricorrenze di *il* sono da considerarsi italianismi, dal momento che l'articolo determinativo sing. m. in fosdinovese è *el*.